

KITAJCI SO ZDRUŽENI V ODPORU PROTI JAPONCEM

STALIŠČE VELESIL JE NAPOTILO KITAJCE, DA SO SE ZAČELI PRIPRAVLJATI NA VOJNO

Pri važni knferenci so bile zastopane vse kitajske stranke od konservativcev do komunistov. — Kitajci so slednjič uvideli, da je tudi Liga narodov na strani Japoncev. — Posvetovanja med ameriškim, angleškim in japonskim poveljniki. — Japonci so razstrelili veliko municijsko skladišče.

SANGHAJ, Kitajska, 9. feb. — Zastopniki kitajskih strank so imeli važno in dolgotrajno posvetovanje, kakšno stališče naj zavzame združena Kitajska napram velesilam v splošnem. Kitajci so prišli do prepričanja, da velesile vedno bolj simpatizirajo z Japonsko in da bi ne imele ničesar proti razdelitvi Kitajske. V naciionalistično vlado v Loyangu je bilo sprejetih več odličnih voditeljev raznih kitajskih političnih strank.

Pri konferenci je bilo sklenjeno, naj se pozove v inozemstvu živeče Kitajce, naj zbirajo prostovoljne prispevke za podporo in obrambo Kitajske.

Vse kaže, da se je začela Kitajska pripravljati na dolgotrajno vojno in da bo storila vse, kar bo v njeni moči, da prekriža načrte pohlepne sosedu.

Konference so se udeležili poleg drugih tudi finančni minister Soong, namestnik ministra za zunanje zadeve Kvo Taj Ci in bivši zunanji minister dr. Wellington Koo.

Nadalje so bili zastopani najuglednejši kitajski bankirji, Kaj Šekovi pristaši ter zastopniki kantonske skupine. Lahko se reče, da so bile na konferenci zastopane vse kitajske politične stranke od konservativcev do komunistov.

Nacionalistična vlada v Loyangu je objavila, da je bil imenovan za notranjega ministra znani krščanski general Feng Yu Hsiang.

Admiral Nomura, ki poveljuje japonskemu brodogradu pred Sanghajem, je danes obiskal poveljnika ameriškega brodogradja. Kot se je pozneje izvedelo, je šlo pri tej priliki za nadaljna "mirovna prizadevanja".

Poveljniki inozemskih posadk v Sanghaju so danes napeto opazovali delavnost kitajskih čet v Čapej okraju.

Za slučaj, da bi Kitajci vdrl v inozemsko naselbino, bodo nastopili proti njim angleški, ameriški in francoski vojaki.

Ako bodo kitajski izstrelki še nadalje padali v inozemsko naselbino, se bo zavezniška artilerija pridružila Japoncem ter skušala prisiliti k molku kitajske baterije.

Ameriški konzul je začel danes študirati odgovor Kitajcev, ki pravijo, da niso odgovorni, če pade kak izstrelak v inozemsko naselbino, ker se Japonci poslužujejo naselbine za bazo svojih operacij.

Poseben odbor Lige narodov, ki preiskuje položaj v Sanghaju, je dognal, da so Japonci v gotovem oziru pravilno ravnali, ker so zasedli Sanghaj. Za izbruh bojev je pa vsekakor odgovorna japonska mornarica.

Japonci pravijo, da so morali začeti z obstreljevanjem, ker bi sicer izbruhnila v mestu vstaja.

Taka in slična poročila so dala Kitajcem povod za domnevo, da se je tudi Liga narodov postavila na stran Japoncev.

SANGHAJ, 10. februarja. — S silnim grmenjem in pokanjem se je začel danes dvanaesti dan bitke pred Sanghajem.

Dasi se je včeraj posrečilo Japoncem razstreliti veliko municijsko skladišče pri Woohsungu, se noče obrniti bojna sreča niti na to niti na ono stran.

Odločne zahteve delavskih voditeljev

ZMERNEJŠE ZAHTEVE SUHAČEV

Suhaška priča prizna, da štiri odstotno pivo ni opojno. — Ni proti pivu, samo proti salonom.

Washington, D. C., 9. febr. — Senator Bingham, senator iz države Connecticut, ki pripravlja svojo predlogo za prenehanje prohibicije in zaslusava razne priče za prohibicijo in proti prohibiciji, je zaslusil industrijskega izvedenca Whitinga Williamsa, ki je navdušen suhač, pa pri vsem tem je William priznal, da ne smatra, da bi bilo štiri odstotno pivo opojno in da bi glasoval za to, da bi bilo pivo zopet dovoljeno, samo da ne bi bil zopet obnovljen salon, kot je bil v prejšnjih časih.

Pa Williams je poleg tega povedal svoj pomislek glede dovoljenja piva, češ, da bodo delavci zapravili denar za opojno pijačo, mesto da bi kupovali radio in gramofone.

Po Williamsovi izjavi bi zopet na upeljava piva v veliki meri pomagala prosperiteti v poljedelstvu, železnicam, rudniški industriji, poljedelski, lesni industriji in drugim industrijam.

RUSIJA PROTI BELI GARDI

Sovjetska vlada je sporočila, da zbira armada proti beli gardi. — Boji se, da se bo združila z Japonci.

Ženeva, Švica, 9. februarja. — Ruska delegacija na razoroževalni konferenci je priznala, da sovjetska Rusija ojačuje svoje vojaške postojanke ob meji Mandžurije.

Ruski zastopniki so izjavili, da je bilo potrebno za Rusijo, da ojači svoje garnizije ob meji, ker so Japonci razširili svojo oblast ob mandžurski železnici, ki je tudi polovična last Rusije.

Ruski delegati zatrjujejo, da je to ojačenje namenjeno za slučajno gibanje ruske bele garde v Mandžuriji. Sovjetski zastopniki pravijo, da so že mnogokrat opozarjali mednarodne konference, da beli Rusi vedno skušajo, in se pripravljajo, kako bi s pomočjo kakšne tuje sile napadli Rusijo. Dokazano je tudi, da beli Rusi odbirajo namen Japoncev, da se polastijo Mandžurije.

Sovjetski delegati pa zanikujejo, da bi bilo poslano rusko vojaštvo v Vladivostok.

ZOPET POTRES V SANTIAGO

Santiago, Kuba, 9. februarja. Včeraj zjutraj sta zopet dva potresna sunka pretresla mesto. Škoda ni bila velika. Stena nekega hotela, ki je razpokala že pri prvem potresu, se je porušila. Oblasti so že prej odredile, da se mora poslopje podreti.

VLADA NE DA REVEŽEM ŽITA

Senatna zbornica je glasovala proti predlogi, da bi vlada razdelila žito med revne. — Vse predloge za pomoč bodo odklonjene.

Washington, D. C., 9. febr. — Boj za vladno pomoč brezposelnim je razcepila republikanske senatorje, ko je zbornica zavrnila predlogo senatorja Capperja, da bi vlada razdelila med brezposelne 40 milijonov bušjev žita, ki ga ima vlada v svojih shrambah.

— Pripravljen sem podpirati vsak predlog za pomoč gladujočim, — je rekel Fred Purnell iz države Indiana, ki je nasprotoval tozadevnim predlogi. — Ta predlog bi bil velik udarec za zvezni zakladniški urad. Ako hočemo to napraviti, bi predlagal, da kupimo žito na javnem trgu.

Medtem se je spor med senatno zbornico še povečal. Nekateri vlad. zastopniki so priporočali, da vlada dovoli 50 milijonov dolarjev Rdečemu križu za pomoč brezposelnim, kar bo v nadomestilo predloge senatorja La Folletteja, ki je zahteval 375 milijonov dolarjev v ta namen.

James E. Watson pa je že izjavil, da bodo odklonjene vse predloge za pomoč, ko pride kaka tozadevana predloga na glasovanje.

Predsednik Hoover in načelnik pomožnega odbora Gifford sta mnenja, da more vsaka posamezna država srbeti za vse svoje ljudi, ki so v potrebi in da zvezni vladi ni treba skrbeti za nje, četudi je La Follette dokazoval, da so pomožni skladi posameznih držav že izčrpani.

MELLON NA ZADNJI SEJI

Washington, D. C., 9. febr. — Zvezni zakladničar skozi 11 let, Andrew W. Mellon je končal svoje redne tedenske seje.

Od marca 1921 je hodil siloviti bankir kot zakladničar Združenih držav vsak teden dvakrat iz zakladniškega urada v Belo hišo na posvetovanja in na seje. V tem času je poročal o svojem departmentu trem predsednikom: Harding, Coolidge in Hooverju.

In v ponedeljek je bila zedinja njegova seja s predsednikom Hooverjem kot zakladničar Združenih držav, kajti imenovan je bil za poslanika na angleškem dvoru.

BELA GARDI POZDRAVLJA JAPONCE

Harbin, Mandžurija, 9. febr. — V mestu je bila velika vojaška parada, v proslavo japonskega zavzetja mesta. Mesto je bilo razkošno okrašeno. Ljudstvo je polnicah pozdravljalo japonske vojaške.

Beli Rusi so bili divji v svojem veselju. Mislijo namreč, da bo Harbin postal pribežališče vseh onih Rusov, ki so bili izgnani iz Rusije. To so še vedno carjevi pristasi, ki strahujejo ob ruskih mejah izza boljše revucije leta 1927.

UMOR BIVŠEGA JAPONSKEGA MINISTRA

Inouye, bivši finančni minister je bil umorjen. — Bil je velik prijatelj Združenih držav.

Tokio, Japonska, 9. februarja. Bivši finančni minister v Wakatsuki kabinetu, Junnosuke Inouye, je bil sinoči ob devetih ustreljen.

Finančnega ministra so zadeli tri kroglice iz morilčevega revolverja. Ustreljen je bil, ko je ravno stopil iz svojega avtomobila. Prijatelj se je, da bi imel govor v volitveni kampanji za izvolitev svojega prijatelja.

Morilec je bil takoj prijet in je izpovedal, da je Tadaši Komura, star 23 let.

Inouye je bil najvišja osebnost v bančnih krogih Japonske. Vedno je bil v zvezi z družbami, ki so delovale za boljše razmere z Združenimi državami. Angleščino je popolnoma obvladal in je bil vedno klican v sprejemni odbor za kakega odličnega Amerikana. Inouye je bil rojen leta 1869, je končal vsenčilšče v Tokio in je pozneje stopil v japonsko državno banko. Kot njen zastopnik je bil poslan v London, kjer je ostal od 1908 do 1911.

Po vrnitvi na Japonsko je vedno bil uslužen v japonski državi in banki, leta 1924 pa je stopil v politiko. Leta 1924 je postal finančni minister v Yamamotovem kabinetu in je bil imenovan na isto mesto leta 1929 v Wakatsukijevem kabinetu.

Pred enim letom je bomba že razbila ograjo pri njegovi hiši. Vzrok za atentat ni bil nikdar znan.

Se pred kratkim je podal izjavo, da je Japonska pripravljena umakniti se iz Mandžurije. Rekel je tudi, da Japonska nikakor ne namerava kake vojne s Kitajsko.

NEMIRI V INDIJI

Mohamedanci so se zopet dvignili. — 28 mrtvih. — Ranjenih je bilo 30. — Upor proti vladni oblasti.

Sarinagar, Indija, 9. februarja. V vstaji mohamedancev v Uri. Kotli in Haidwara okrajih proti vladni oblasti. Sir Hari Singh, je bilo ubitih 28 oseb, 30 pa jih je bilo ranjenih.

Tri tisoč razjarjenih mohamedancev je vkorakalo v Uri, kjer so metali kamenje na policije in pri tem ranili več policistov. Prišli so vojaki in ustrelili na demonstrante. Trije so bili takoj mrtvi, pet pa je bilo ranjenih.

V Kotli je bilo ubitih 21 oseb. V Haidwara je prišla tolpa mohamedancev s sekirami, meči in noži, ropali so trgovine in grozili prebivalstvu. Policija je ustrelila štiri upornike, mnogo pa je bilo ranjenih.

Allahabad, Indija, 9. februarja. V Allahabadu, 100 milj od tega mesta, je neka nepoznana oseba vrгла bombo in ubiti so bili trije policisti, pet civilistov pa je bilo nevarno ranjenih.

ZASTOPNIKI ORGANIZIRANEGA DELAVSTVA PRI PREDSEDNIKU

WASHINGTON, D. C., 9. februarja. — Pod vodstvom Williama Greena, predsednika Ameriške Delavske Federacije, in John L. Lewisa, predsednika United Mine Workers, je odkorakalo sto šest voditeljev organiziranega delavstva pred Belo hišo, kjer so zahtevali od predsednika Hooverja takojšnjo zvezno pomoč za nezaposlene ter uvedbo petdnevnega delovnika.

Voditelji organiziranih delavcev so pa morali kaj kmalu spoznati, da predsednik Hoover ni pri volji odobriti njihovih predlogov.

Malo prej so imeli posvetovanje, pri katerem so svoje zahteve tako formulirali:

— Takoj je treba sprejeti La Folletteovo predlogo, naj zvezna vlada dovoli \$375.000.000 za pomoč najpotrebnejšim in naj se v vseh vladnih obratih uvede petdnevni delovni teden. Vlada naj tudi preneha krčiti plače svojim uslužbencem.

Ko so čakali par minut pred Belo hišo, je predsednik Hoover obvestil Greena, da njegova pismarna ni dovolj velika, da bi mogel sprejeti vseh 106 zastopnikov. Sprejel je le Greena in Lewisa ter se z njima tri minute pogovarjal.

Pozneje je rekel Green, da ima le malo upanja, da bi Hoover ugodil delavskim zahtevam.

Delavske voditelje sta nato sprejela podpredsednik Curtis in speaker poslanske zbornice, John Garner, ki sta jima dala par brezpomennih zagotovil.

RUDNIŠKA NESREČA V BELGIJI

Charleroi, Belgija, 9. februarja. — Velikanska eksplozija v nekem rudniku blizu Charleroi je zasula 18 premogarjev. Domneva se, da so se vsi zadušili vsled plinov, ki so nastali po eksploziji.

70 POTNIKOV ZMRZNILO

London, Anglija, 8. februarja. Poročevalce lista Daily Express poroča z Dunaja, da je osebnih vlak obstal v sneženem zametu blizu mesta Bodok na Romunskem. V vlaknu je bilo 70 oseb in mnoge so vsi zmrznili. Sneg je po več krajih Romunske napravil veliko škodo in zelo ovira železniški promet.

Tudi po Čehoslovake, po Ogrskem in drugih sosednjih državah je zapadlo mnogo snega. Na Ogrskem prihajajo volkovi s hribov v vasi.

Z M-2 SO DOBILI AEROPLAN

Portland, Anglija, 9. februarja. Aeroplan, katerega je imel na svojem krovu angleški submarin M-2 in o katerem menijo izvedenici, da je bil pravi vzrok, da se je submarin potopil, je bil izvečen iz globčine na površje.

Potapljači so našli na submarinu vrata hangarja za aeroplan odprta, iz česar se sklepa, da je voda skozi ta vrata vdrla v submarin.

MRS. JUDD OBSOJENA NA VISLICE

Mrs. Judd bo morala viseti. — Porota ji je priznala krivdo umora. — Bojijo se, da se bo sama usmrtila.

Phoenix, Ariz., 9. februarja. — Mrs. Winnie Ruth Judd, ki je umorila svoji dve prijateljici, jih razrezala in njih kose v dveh kovčgih pripeljala iz Phoenixa v Los Angeles, Cal., je bila obsojena na smrt na vešilih.

Jetniški ravnatelj je postavil pred njeno celico posebno stražo, ker se boji, da si bo sama vzela življenje.

Mrs. Judd, ki je hči protestantskega pastora in stara 27 let, je sprejela obsodbo popolnoma mirno.

Zagovorniki so skušali prepričati poroto, da je Mrs. Judd izvršila zločin v duševni zmedenosti, kar pa se jim ni posrečilo, kajti zdravnik katerega je imenoval sodnik, jo je našel zdravo. Sodnik Howard Speakman bo razglasil sodbo 23. februarja.

Mrs. Judd bo druga ženska, ki bo umrla na vislicah v državi Arizona.

Ko ji je bila prebrana odločba porote, je nervozno stiskala žepni robec, toda je samozavestno gledala po sodniški dvorani. Njen obraz je bil snurno blede.

Njen mož, dr. William Judd jo je prijazno božal po rami, toda se za to ni zmenila, temveč je govorila z jetniško paznico in s šerifom, ko je šla proti svoji celici.

V sodnijskem poslopju, pa ne v dvorani sta bila tudi njen oče, pastor H. J. McKinnel in njena mati.

Mrs. Judd je 10. oktobra ustrelila svoji prijateljici Mrs. Leroi in Miss Hedwig Samuelson, ker je bila ljubosumna, da občujeje z njenim prijateljem J. Haloranom, ki je bogat lesni trgovec v Arizoni.

LUSITANIO BODO DVIGNILI

Cork, Iraka, 9. februarja. — Lake-Railey družba je pripeljala najnovejšo stroje za dviganje potopljenih ladij in bo sedaj skušala jati Lusitanio, katero je tekom vojne potopil nemški podmorski čoln ter dobil zlati zaklad, katerega je tedaj vozila velika ladja. Zlato je vredno več milijonov dolarjev.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto vsja let na Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inosemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalitke naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

SMITH — KANDIDAT

Predvečerašnjim je podal bivši governor države New York, Alfred E. Smith, zelo značilno izjavo. V izjavi ni izrecno, pač pa po ovinkih povedano, da se namerava Smith zopet potezati za demokratsko nominacijo ter kandidirati za predsednika.

Smith prepušča vso odločitev demokratski narodni konvenciji ter ne bo nagovarjal delegatov, naj ga podpi-
rajo.

Kot pretkan politik prav dobro ve, da so njegovi pristaši čakali samo tega znamenja, da organizirajo Smithovo falango za konvencijo.

Politična slika se je vsled tega popolnoma izpremenila, in obstaja možnost, da bo nominiran za predsedniškega kandidata kak dosedaj še neimenovan demokrat.

Doslej so vsi domnevali, da se bo potezal za nominacijo newyorški governor Roosevelt, kar bi bila precej srečna izbira, kajti Roosevelt ni katoličan, poleg tega ima pa ime "Roosevelt" precejšnjo privlačno silo. Al Smithova izjava pa resno ogroža Rooseveltove izgleda za nominacijo.

Ko je leta 1928 kandidiral Smith za predsednika ter je vsled tega prenehal biti newyorški governor, je bil izvoljen za governorja Roosevelt z ogromno večino glasov.

Izza onega časa je nastal med obema precejšen razkol, in nekateri celo domnevajo, da bo skušal Smith uničiti politično bodočnost Franklina D. Roosevelta.

Zaenkrat se še ne da domnevati, kako bo javnost sprejela Smithovo izjavo, da hoče ponovno postati voditelj demokratov.

Pri zadnjih volitvah je dobil Smith toliko glasov kot ji ni še nikdar dobil kak demokratski predsedniški kandidat, toda število elektoralnih glasov, ki jih je dobil, je bilo le peto.

Izgnbil je celo vrsto južnih držav, ki so veljale nekoč za nezavzetne demokratske trdnjave.

Republikanci imajo res veliko srečo.

Baš v letu, ko imajo demokratje največ izgledov za zmago, preti izbruhni razkol v demokratski stranki.

Ako bo predsednik Hoover ponovno kandidiral, bo zmagal baš vsled tega razkola.

Narodna konvencija v Chicagu utegne postati za demokrate usodopolna.

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE

za letos so

razprodane

ZA
DRUGO LETO

IZDA PA DRUŽBA ZOPET

ŠTIRI KNJIGE in sicer —

VODNIKOVO PRATIKO za leto 1933.

DVE PRIPOVEDNI IN ENO POUČNO

KNJIGO. — Članarina stane samo \$1.—

in kdor nam torej pošlje \$1.— do kon-

ca marca 1932 bo prejel te knjige iz

starega kraja, kakor hitro bodo gotove.

"GLAS NARODA" 216 West 18th St., New York, N. Y.

Dopisi.

S pota.

Dne 5. februarja je na Chisholm, Minn., umrl rojak John Arko, podomače Pajere, doma iz Sodražice, na Dolenjskem. Star je bil 58 let. Možak se je nekoliko prehladil, iz prehlajenja se je pa razvila resna bolezen. Do zadnjega je bil vesel in saljiv. Svojim obiskovalcem je še pred smrtjo zapel neko pesničko. Poleg žene zapuščala osem otrok.

Pozdravi!

Matija Pogorelec.

Cleveland, Ohio.

V nedeljo 14. februarja pohitijo v Slovenski Narodni Dom na St. Clair Ave. trije Sokoli: Slovenski Sokol v Clevelandu, Slovenski Sokol v Collinwoodu in Slovenski Sokol v Euclid, Ohio. Gosťovat pridejo češke Sokolice od Sokola Čeh-Lavliček. Pričetek ob pol tretji uri popoldan. Nastopi do 300 telovadcev in telovadkinj. To je prireditev Slovenskega Sokola v Clevelandu, ki v letošnjem letu preživi že 35. leto svojega obstanka.

Slovenski Sokol v Clevelandu je zaživel po vojni bujno in kipeče življenje. Iz naraščajev je razvil pomorne Sokole in Sokolice, ki danes vodijo sokolske vrste od zmage do zmage. Iz Sokolice se je organiziral tudi Baskett-ball Team, ki je že dvakrat odnesel zmago preko vseh drugih skupin. Tudi v letošnjem igrajno stoji na drugem mestu. Sokoli tvorijo tudi skupino kroglicev, ki so tudi v predlanskem letu odnesli krono zmagoslavja v Clevelandu. Mladi Sokoli in Sokolice zahajajo tudi v Slovensko mladinsko šolo, kjer se uče materinega jezika. V ligi mestnih telovadcev so slovenski Sokoli prvi. O tem večkrat pišejo tukajšnji ameriški časopisi. Ko je bila pred štirimi leti v Clevelandu velika razstava tujih narodov, je bil Sloven-Sokol prvi, ki je prišel iniciativno z angleškim časopisom The Cleveland Press. Sokol ne goji samo telovadbe, ampak se udeležuje vsespodbi, kjer se goji kulturo.

Dolga je doba 35. let, katere preživi Sokol v krogu starih sokolskih pionirjev in življenja polno tu-rojene mladine. Dosti žrtvovanja je že bilo, toda Sokol je še vedno krepak in prostosti željan. Vsako leto stane vzdrževanje telovadbe od tisoč do petnajststo dolarjev.

Načelnstvo Sokola vodi že okoli deset let John Marinček, kateremu pomagata dva podnačelnika. Dekliške vrste vodijo načelnica in dve podnačelnice.

V nedeljo bo zopet dovolj življenja v SND. V polno dvorano ljudi prikorakajo sokolske čete ob igrajno sokolske koračnice. Na odru obstane množica telovadcev in telovadkinj. Nemirni in mali naraščajniki zrejo s svetlim očmi, v katerih je ponos, da spadajo k Sokolom. Mlade Sokolice, polne zdravja z rdečimi lici, prekrižajo roke med odmorom, kakor da so vedno pripravljene za delo. Mišičasti Sokoli stoji kot stebri na katerih sloni ves uspeh tega večera. Čaka jih trdo delo, ko pridejo na bradlo, drog in konja. Vratolomni, skoraj bi rekli, skoki, vzamejo precej energije in prijetnosti duha. Toda Sokol mora to napraviti, v njem je moč in sila, v telesu in duhu.

Slovensci in Slovenke, v nedeljo je sokolski dan, dan zdravja in mladine. Telovadbo gleda vsak rad, posebno še v tujini. Sokolstvo nas najbolj veže na naše domače običaje in spomine iz rodne zemlje. Sokolstvo nam najbolj obuja prsto misel in svobodno voljo, iskri naše mišljenje ter nas navaja h kreposti telesa in duha. Naši Sloveni in Slovenke v širnem Clevelandu so vabljeni, da pridejo v nedeljo popoldan na javno telovadbo. Zvečer je ples v obeh dvoranah, spodaj za staro generacijo, zgoraj za mlajšo generacijo. V obeh dvoranah upoštevana godba.

Zdravo!

Janko N. Rogelj, tajnik.

Los Angeles, Cal.

Ker ni nobenega dopisa od tukaj, sem se pa jaz namenil, da o pišem malo tukajšnji položaj.

Delavske razmere so pod ničlo kot povsod, ako ravno oglašajo po radio in v angleških listih, da bodo zaposlili tukaj 1500 in drugje 10,000 delavcev. Vpovečev pri-deta San Gabriel Dam in Metropolitan Water Co. ali Hoover Dam. Je resnično, da bodo morali imeti delavske moči za omenjeno delo, ampak je vprašanje, katerega zadene kocka, da dobi to delo. In kaj so gorje številke proti 70,000 do 80,000, katere imajo registrirane že približno eno leto za to delo.

Vsak, ki je registriran, mora biti ameriški državljan, in mora tudi dokazati, da živi nad eno leto tukaj. Morda si bo kateri mislil, jaz sem ameriški državljan in bom dobil delo, ampak se bo namočil, kakor se jih je že velika ko po oglaših v angleških listih, ki vedno oglašajo, da so kratki z delavci, pa je ravno narobe. Vem, da si vsaki želi priti v Californijo, ampak solčna Californija je za bogatino, kateri lahko žive, ne da bi jim bilo treba delati. Za delavce ni nič posebno dobro tukaj. Ni velikih tovarn, kot po vzhodu in tudi tiste, katere so, sedaj skoro vse počivajo.

Slovenec nas je precejšnje število tukaj, ampak smo raztreseni, kot da nas je veter raznesel.

Hrvatje, največ Dalmatinci in Hercegovci, so bolj skupaj in teh je bilo veliko kontraktorjev, kateri so kopali jarke za "sur pipe" in so si napravili lep denar. Sedaj ne morejo nekateri tega dela dobiti, ker niso državljanji. Malo kateremu je prišlo na misel, da bi vzel papir, akoravno so tukaj že po 20 do 30 let.

Slovensi smo bolj napredni v tem, da smo večina vsi državljani.

Slovensi imamo pevsko društvo, katero dobro napreduje in včasih tudi priredi kakšno veselico, katere dobro uspe, kljub slabim delavskim razmeram. Pevci in pevke se zelo zanimajo za vaje.

Le tako naprej, tako je lepo. Kadar slišim slovensko pesem, se mi zbuja spomin na milo domovino in na mlada leta, ko smo fantje kakšno domačo zapeli.

Še bi imel kaj pisati, pa bom končal, da ne bi našel moj dopis prestop v uradnišnem košu.

Pozdrav vsem rejnikom po širni Ameriki, tebi Glas Naroda pa želim obilo naročnikov.

F. W., naročnik.

Iz Slovenije.

Vlomilec v Obrtno banko prijet v Avstriji.

V Leobnu v Avstriji je bil te dni aretiran že dolgo zasledovani vlomilec 36letni brezposelni ključavničar Frane Godec. Prijeli so ga na podlagi tiralice, katero je za njim izdala mariborska mestna policija. Godec je po rodu iz Požege v Slavoniji, pristojen pa v Ješenju pri Račah.

Lani se je vse leto klatil po mariborski okolici. Ko so mu pa varnostna oblastva bila za petami, je je naposled pobral v Avstrijo.

Tudi v Avstriji je kmalu prišel nazvrač v oblastni. Nekaj časa se je mudil pri svoji ljubici v Eggenburgu. Ko so mu pa tam postala tla prevroča, je krenil proti Dunaju. Godec je drug znanega in nevarnega vlomilec Hansa Armanta, ki čaka na obsodbo v zaporih mariborskega sodišča. Razlikuje pa se od njega po svojem poslu. Hans namreč navrtava blagajne pri ključavnicah, dočim je Godec specializist za vlope od strani ter običajno vlni naravnost v tresor. Pred tema vlomilci nima bila varna nobena blagajna, pred njunimi škarkami nobeno jeklo. Tretji vlomilec v njuni družbi je bil brezposelni ključavničar Pavličević, ki je bil na zahtevo mariborske policije aretiran že lani decembra v Zagrebu in izrečen mariborskemu sodišču. Sedaj, ko so vsi trije vlomilci nprid ključem, si bodo oblastva gotovo pošteno oddahnili. Pri višjem nadsvetniku Tajku so celi kupi aktivov zoper nje.

Že doslej je nedvomno dokazano, da je Godec lani v juniju vlomil v pisarno ljudske samopomoči na Aleksandrovi cesti v Mariboru. Pri tej priliki je navrtal blagajno in odnesel 3650 Din, 100 šilingov in 13,000 Din vreden bri-ljantni prstan. Dokazan pa mu je tudi vlom v ljubljansko Obrtno banko, kjer je odnesel blizu 100,000 Din gotovine.

Sodeč po sledovih prejšnjih od-tisov, ki jih je našel daktiloskop mariborske policije Grobin na blagajni ljudske samopomoči v Mariboru, je povsem degnano, da je vlomil Godec. To je ugotovila tudi tehnična policija na Dunaju. Godec je nadalje osumljen vseh sedmih večjih vlovov, izvršenih zadnje čase v blagajni, med temi tudi obeh vlovov v Rapotcevo in Heričkovo blagajno. Čeprav za zadnja dva vlovna ni direktnih dokazov, potrjuje to dejstvo, da so ga videle razne priče na dan pred vlovom v obe blagajni, postopati pred Heričkovo trgovino. P dan po vlovu pa se je cel sil pri neki stranki na Rus.

Poleg mariborske in ljubljanske zasledujejo Godeca tudi celjska, graška, zagrebška in dunaj-ska policija. Godec je tudi osumljen vlovna v neko trgovino v St. Jurju ob južni železnici. Po-tudi za časa svojega bivanja v bi zadet v sel skozi glavo izi usta. Za ostali-ti tihotapeci zaenkrat ni sledu.

Poleg mariborske in ljubljanske zasledujejo Godeca tudi celjska, graška, zagrebška in dunaj-ska policija. Godec je tudi osumljen vlovna v neko trgovino v St. Jurju ob južni železnici. Po-tudi za časa svojega bivanja v

Peter Zgaga

NEDELJSKA PRIREDITEV.

Malo čudno in skoro nedostojno je, pisati na pepelnico sredo o pustni nedelji, maskarah in maškaradi. Toda ne morem pomagati. Šele danes sem prišel nekoliko k sapi.

Pa začnimo torej v božjem imenu.

Slovenska dvorana na Osmi cesti v New Yorku je bila ob sedmih zvečer nabito polna.

Jaz sem se poslovil že ob enaj-

Avstriji je obremenil svojo vest z raznimi vlni in tatvinami. Prihodnje dni ga iz Leobna pripelja v Maribor in bo izrečen jug-oblastvom.

Nova žrtev tihotapstva.

Ni še leto dni od tragične smrti tihotapeca, očeta petih otrok. Kol-zarja iz Trnja, ki ga je organ finančnega oddelka v Pincah ustrelil na begu. Pričakoval je vsakdo, da bodo ti smrtni primeri izpa-metovali ljudi, da opuste neplodni in nedopustni posel tihotap-stva. Vedno nove žrtve pa pričajo, da se nekateri nikakor nočejo ločiti od tihotapljenja.

Najnovejša žrtev je postal fant, ki je v tako tragičnih okoliščinah moral umreti v evetu mladosti, da je vest o žalostni smrti mladega tihotapeca pretre-sla vso okolico.

18-letni Ivan Tkalec, sin posest-nika iz Ferketine, občina Pod-ture v Medmurgu, se je s petimi drugimi tihotapeci vračal v noči od 22. na 23. januarja iz Madžarske čez mejo pri prekmurški va-si Pince. To večjo družbo tihotapecev so opazili stražarji graničarji in jo pevali, naj se preda. Vseh šest tihotapecev se je spusti-lo v divji beg v smeri proti Mu-ri. Dva službojoča graničarja sta nato rabila orožje. Ker je bila te-ma, sta šele drugi dan našla v Murski Sani mrtveca, ki ga je bil zadet strel. Pri mrtvecu je bila polna vreča tobaka in nedaleč stran še ena vreča, ki jo je odvrgel eden izmed pobeglih.

Tragična zadeva je bila takoj prijavljena srenskemu načelstvu v Dolnji Lendavi. Na kraj se je podala sodna komisija z zdravni-ki, da bi se ugotovilo dejanski

bi zadet v sel skozi glavo izi usta. Za ostali-ti tihotapeci zaenkrat ni sledu.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

Nekaj

jih še imamo.

Ni še prepozno, da
dobite Vaš izvod
Koledarja za 1932.

Cena 50 centov

Pošljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York

VEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

NESREČNA PRINCEZA.

"Daily Express" poroča, da je bivši španski prestolonaslednik, ki je bolan na hemofiliji, poslal svoje starše, da bi mu dovolili poroko s knežjino Cirilo Cirilovno hčerko velikega kneza Cirila, pretendentka na ruski prestol.

Knežjenta je zaljubljenemu prestolonasledniku poslala odklonilno pismo, v katerem poudarja, da ona prinaša nesrečo. Ona ni bila samo navzoča — piše v pismu, — ko so boljševeki na zverski način umrtili člane carske rodbine, marveč je bila v Španiji ko so vrgli monarhijo.

Verjetno je, da bivši kralj Alfonso ne bo dovolil svojemu sinu te poroke ne morda zaradi slabe sreče knežjine, ampak zaradi slabe zdravja mladega prestolonaslednika.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street
New York City

stih, toda rekli so mi, da je bilo še po polnoči v nabito polni dvorani polno nabitih.

Občinstvo: vsi sloji. Mlada in lepa dekleta, bujne žene, postavni fantje in moške, dosti turojene mladine in precej starih gadov, ki pridejo le ob takih svečanih prilikah kakor je pustna nedelja na površje in javnost.

Jed: izborna in pustni nedelji primerna: krvavice, s kislim žoljem. (Napravila jih je gospa Ho-lesek na prošnjo in s pomočjo Mr. Vaupotiča).

Pijača: samo ene vrste; močna, okusna, ki gre tudi plešastim v lase. (Menda so dvajset zabojev sode in približnega piva v pon-doljek vrtili prodajalen, ker ga ni bilo mogoče prodati).

Godba: štirje godeci so si poda-jali mehe iz rok v roke.

Ples: vsakovrsten, z izjemo ei-ganskega.

Šaljiva posta: je povzročila dosti zabave! Pismočoka Mr. Oca mi je nanosil cel kup kart od samih Marjane. Nobene mi ni moški pisal. (Oh, če bi vedeli, koli-ko lepih zapeljivih Marjane je v New Yorku!)

Kuhinja: dve kuharici prva za spoznanje premalo suha, druga za spoznanje premalo debela. (In ko sem tisto, ki je imela klobase "čez" vprašal, kje stanejo, mi je pokazala ključ, s katerim zaklepa svoje stanovanje. Ključ je moj-strsko delo, nemara se iz turških časov, in tehta najmanj pol fun-ta. Oh pogledu na ključ, ki ga je takoj varno spravila v svoje skrivališče, mi je takoj upadel ves pogum. Toda naše rojakinje so neizprosne in poredne obenem. — Če vrata zaklenem, ne more nih-če notri — mi je zatrčila. — Kaj pa po fajerskepu? — sem jo vprašal. — Oh, oken pa nikdar ne za-piramo. Poleti zaradi vročine, po-zimi za zaradi svežega zraka!)

Klet: dva točaja sta se vrtela v nji. Dva točaja in dva prava ti-četa: Vaupotič in Strnad. (V kleti sem opazil tudi največje čudo tega sveta: tico Strnada so izza časa, ko sem ga zadnjič videl — zrastle muštanec).

Maskare: pestrobojne in vsa-kovrstne. "Hans" in "Gretl" sta se izredno okusno maskirala, pa tudi njuna sestra ni za njima nič zaostala. Do nedelje nisem vedel, da ima Mrs. Holesek tako čvrste, zdrave in lepe otroke.

Uzoren zakonski par sta pred-stavljala Mrs. in Mr. Kovič. Ona v moški, on pa v ženski obleki. "Ona" za dve glavi večja od "nje-ga".

Je pač take v sedanjem času: tisti, ki ima kikirjo na sebi, je boss.

Miss Curl je bila ljubka v oble-ki Hollandke, dočim je bila Miss Frances Burger, njena spremlje-valka, oblečena v brikega mari-narja.

In tako se je zgodilo, da se je namaskarani Lejza zagledal v vit-kega marinarja ter ga začel vabi-ti z besedami: — Pojd' marinar za goldinar!

Poglavitna senzacija večera je bil pa Italijan (Mr. Tony Cruko-vič), ki se je svojim psom produ-ciral. V psa (ne v medveda, kot je večerajšnji poročevalec pomo-toma poročal) se je oblekel Mr. Frank Pinnat ter pokazal tudi v tej pasji vlogi svoje nenadkri-ljive igralske zmožnosti.

Precej gorko je bile v dvorani, on je bil pa v pasji kožuh oble-čen. Tri dolge ure se je revež po-til, uganjal raznovrstne norčije, popadal sem, popadal tja, lajal skakal, tulil in sam ne vem, kaj je. Težke čase so mu parkrat o-stadile vesele vdove, ki so ga u-smiljeno in z veliko naslado čeh-ljale in mu odganjale nadležen mrčes.

Ko se je preoblekel, mi je de-jal:

— Rad bi delal, pa ni dela, in sem se večkrat pritoževal nad pasjim življenjem. Sedaj pa vem, kaj je to. Tri ure sem živl pasje življenje, pa ga nočem niti minute več. Restje, da sem dobil prvo na-grado, pa sem jo dal za "iodine", da sem si bunke in praske nama-zal. Pes je pes, človek je pa člo-vek. Srečni smo lahko, ker smo ljudje. Vsega je enkrat konec, in tudi kriza ne bo večno trajala.

O "Petru Zgagi", ki mu je bila prisojena druga nagrada, bom pa v petek nekaj povedal.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LIKOVIC JOZA:

JOB

Na Baču je odavnilo Svečnici v slovo. Prazničnost božičnih dni se je odmaknila tožni enoličnosti pozne zime. Pri sv. Pavlu je še klenkaj zvon. Pivka se je zganila v sivi puščavi; oblaki so nagnili siva lica k sv. Ahacu in se začeli spuščati proti morju. Za Snežnikom se je razsuli roj zlatih zvezdic, daleč na severu so se nabrale tanke, svetle gube.

Ljudje so se zgodaj razgubili po domovih. Na večer so razstavili in prižgali drobne svečke ter se strnili v pobožni molitvi. Vas je skoraj izumrla, pozen berač je iskal pripravno prenočišče in moledoval za boren milodar. Samo iz laške pivnice je bilo čuti mandolino; ob zvokih vijoline so plesali razigrani tujci in z omladeno pesmijo preživljali zimski večer.

V reber pod Šilentaborom se je spenjal starec Job, ubog in pozabljen samotarec. V ozkem skunju je stiskal zavojček s posvečenimi svečicami, povitimi v okrogle kolačke. Za vsakega je bil jutraj kupil pri Potegarju voščen svitek: za rajsko ženo Mreto in hčer Ančo, ki počivata pod hladno rušo pri sv. Pavlu, za sina Janeza, ki je odšel v Argentino po krvave zlate...

...za Tono, ah, za to nesrečno Tono, ki se je spridila in pobegnila s tujcem v Trst.

Zjutraj je bil nesel svečice v cerkev k blagoslovu. Varno jih je bil položil pred se na klop, se prekril in polglasno presteval voščne svitke:

— Ta za Mreto, ta za Ančo... ta za našega Janeza... a rdeča svečka naj bo za Tono, za grešno nehvaležnico!

Vsa cerkev je bila polna zlatih luči, otroci so držali v ozebljenih ročkah prižgane svečke, starke so razvile voščne kolačke nad komolci, moške so svetili pod kotom. Duhovnik je opravljal mašo svečo v roki, vsa cerkev je dišala po sladkobnem vosku in toploti.

Job se je čez dan zadržal pri starem znanecu Česniku, da vsaj nalo prežene moreči dolga. Merica žganja ju je poživila, starca sta obujala spomine, lepe in žalostne. Pozno popoldan sta se poslovila. Job je potkal spotoma pri postarju, morda mu je pisala Tona iz Trsta. Pred letom je dobil njeno zadnje pisanje. Priložila je celo nekaj denarja in sliko, svetlo sliko. Komaj jo je spoznal. Obledela je bila v bel kožuh; izpod ozkega klopučka so ji silili nakodrani lasje. Oči so se ji sicer smehljale, vendar je ležalo v njih nekaj gorjupa, senca pod njimi jo je napravljal plaho... Poslej se ni več oglašala, svet jo je prevzel.

Job je počival sredi napetega klanca. Večer je polagoma prehajal. Obzorje nad Brkini se je še svetlikalo kakor zlat, malce zeleno kaljen obroč, ki ga je položila božja roka na čelo kraške zemlje. Job je zavil v tiho gmajno. Režno ozračje je dišalo po omrtlem brinju, z bodicju, gnijocem listju in kuhani smolci, ki so jo sinoči palili zagorski pastirji. Nad ponikvami so se drobili tožni piski ptic, ki so se plašile v varnem zavetju samotarskih hrastov. Sredi Pivke so se razknavale smreke v debelih snežnih kožuhih, ki so se prilagajali njihovu stasu kakor najdražja in najmekkejša volna. Zmrzal se je pršila iz lazov; bele nitke so se bliskale, zvijale in se krčile v biserne drobe. Pozen mesec je zapuščal srebrno ležišče nad Mašunom, zvezde so se gostile in hitele na večna pota.

Job je obstal vrh Šilentabora in se ozrl proti Brkinom.

"Lepa si kraška zemlja! Toda trpka in rdeča..." je vzdihnil starič in nadaljeval pot med nizkimi borovci in brinjem. Selo je že spalo, redke lučke so migljale, ljudje so se zastirali okna, psi so se nehali trgati na verigah.

Job je doma poiskal lešerbo, zatrl luč in razpostavil zvite svečke po črvini mizi. Strupen hlad je ležal v izbi, plesnjava vlaga je silila izpod trohnečih tal. Ledene rože so se bliskale na okencih; njihove čaše so bile polne mavrične-ga sijaja, ki je pregoreval v ognje-

prevelika za tvoj grob! Tudi naša zemlja bi te bila sprejela, tudi v borni kraški zemlji bi našel kotiček miru.

Nato je primaknil zadnjo svečko, bila je najmanjša in rdeča, še drobnejše spletena kot ostale. — Skrbno je odvij konček in ga pritaknil k plamenu.

— Tona! Tudi za tebe sem kupil svečko in jo nesel v cerkev blagosloviti. Zapustila si me ter me pahnila v sramoto: brez besede si šla v Trst za tujcem ki ti je sladkosti govoril. Postala si grešnica brez odveze — od ceste živis! — Devica Marija naj te obvaruje morskimi kač in nemarne bolezni. Pravijo, da hodiš židana in vesela. Tvoje dlani niso razpokane, tvojih lice ni oribala burja, ni ti treba laziti med osatom za nagajivo kozo, ni ti treba nabirati brinja za Botegarja in skopariti z denarjem. Pa si pozabila name. Poglej, rdečo svečko sem ti pripravil, tvoje uhančke z zamorčkom še vedno hranim... Tona...

Svečke so gorele s tihim, drobnim plamenčkom. Dišalo je po topečem se vosku in trhlenem lesu. Job se je sklanjal nad svečke, jih ljubeče božal, ter ihtel, bridko ihtel:

— Tona...

Zunaj je jokati veter od morja in iskal varno zatišje. Nad Krasom je ležal mesec; nebesa so bila čista, zvezde so se odmaknile v vse-mir. Javorniške gore so bile bele, planjave brez sence, borovci zaliti s srebrnim somrakom...

Bog je zrl na našo zemljo in štel Jobove solze!

Napravi vaše spanje počitno

Ostalebi, nervozni ljudje dale v Nagasakijo. Tudi v Trstu, ki jim da moč in novo življenje, ter napravi njih spanje počitno in osvobodijo. Nagasakija odpruje misli in živce, ter druge organe, prežene glavobol, omotice, bolečine v živcih, mučih in sklepih, oči, slabe občutke in druge živčenske organe prežene živčene neravnosti in oči, te bolezenske glave. Gotovo si nabavite Nagasakijo, da imate prodaj v lekarnah. Ako ga lekarnar nima, recite naj ga naroči za vas od trgovca na delo. — Adv.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)	
Smrt pred hise	65
Stanley v Afriki	50
Spomin znanega potovalca	150
Stritarjeva Antologija, broš	80
Sisto Sesta, povest iz Abrece	30
Sin medvedjega lovea, Potopisni roman	30
Študent naj bo, V. zv.	35
Sveta Nothurga	35
Spisje, male povesti	35
Slezosede	30
Sopek Samotarke	35
Sveta noč	30
Svetlobe in sence	120
Slike (Meško)	60
Spalje, humoreska, trila vez.	90

SHAKESPEAREVA DELA:

Macbeth, trilo vez.	90
broširano	70
Othello	70
Sen Kresne noči	70

SPOŠNA KNJIZICA:

Št. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena gruda, izvirna povest, 104 str., broširano	35
Št. 2. (Rado Murnik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broš.	50
Št. 3. (Ivan Rozman) Testament ljudska drama v 4 del., broš.	105 strani
Št. 4. (Cvetko Golar) Poletne klasje, izbrane pesmi, 184 str., broširano	50
Št. 5. (Fran Milčinski) Gospod Fridolin Zolna in njegove družice, vesolomodne črtice I, 72 strani, broširano	25

Št. 6. (Novak) Ljubosumnost

Št. 7. Andersonove pripovedke.

Za slovensko mladino priredila

Utrva, 111 strani, broš.

Št. 8. Akt Štev. 113

Štev. 9. (Univ. prof. dr. Franc

Weber.) Problemi sodobne filo-

zofije, 347 strani, broš.

Št. 10. (Ivan Albrecht) Andrej

Ternoue, religiozna karikatura

in minulosti, 55 str., broš.

Št. 11. (Pavel Gollia) Peterkove

poslednje sanje, božična povest

Št. 12. (Dr. Karl Engliš) Denar

narodno-gospodarski spis, poslo-

venil dr. Albin Ogris, 236 str.,

broš.

Št. 12. (Fran Milčinski) Mogočni

prstan, narodna pravljica v 4

delanjih, 91 str., broš.

Št. 13. (V. M. Garšin) Nadežda

Nikolajevna, roman, poslovenil

U. Žun, 112 str., broš.

Št. 14. (Dr. Karl Engliš) Denar,

narodno-gospodarski spis, poslo-

venil dr. Albin Ogris, 236 str.,

broš.

Št. 15. Edmond in Jules de Gon-

court, Renee Maupier, 40

Št. 16. (Janka Samce) Življenje,

pesmi, 112 str., broš.

Št. 17. (Prosper Marimoe) Verne

duse v vicah, povest, prevl Mir-

TEŽKE DOLŽNOSTI LEKAR-NARJEV

Sodišče v Rochefortu na Francoskem sklepalo o odgovornosti 63 let starega lekarnarja Dumasa. ki je prodajal mamila brez zdravnikovega dovoljenja. Zadeva je izzvala splošno zanimanje, ker se je dogodila pod izrednimi okoliščinami in pravzaprav ne zasluži imena kupčije. Neki častnik kolonijalnega afriškega polka je ponoči planil v lekarno in zahteval morfija, češ, da ne more spati. Dumas je hotel zavrniti obiskovalca, a ta je postal divji in z revolverjem v roki zahteval kar deset steklenic strupa. Lekarnar, ki se je bal za življenje, je naposled moral ustreči. Prihodnji dan so prepeljali častnika brez zavesti v bolnišnico, in je ugotovila preiskava ime lekarnarja, kjer je dobil mamilo. Dumas je odločno trdil, da ni kriv, a sodišče je priznalo, da ne bi smel lekarnar niti v življenjski nevarnosti izročiti žrtvi mamilo novo zalogo strupa. Dumas je bil obsojen na denarno globo v znesku 100 frankov.

DEMONSTRACIJE GOBAVCEV

Gobavci v azilu v mestu Nagasakija v bližini Tokija so priredili demonstracije proti vladi. Kakih 500 gobavcev je odkorakalo po glavnih ulicah v mestu in tu so s svojimi trompetami, ki jih imajo zato, da opozarjajo zdrave na svojo bližino, priredili bučne demonstracije radi slabih razmer v svojem azilu. Govorili so ostro proti vladi. Šele po dolgem trudu se je združenim ognjegascem in policiji posrečilo, da nevarne bolnike spraviti nazaj v azil. Med prebivalstvom je vladala za časa te nevarne demonstracije strahna panika in zahtevalo vsi od vlade, da tem nesrečnejem ugodi.

ČUDODELNI GLAVNIK

Pred nekim londonskim sodiščem se je pred dnevi vršila senzacijna razprava zaradi enega glavnika. Neki starejši gospod, ki je hotel biti lepši in vsaj na videz mlajši, je kupil glavnik, ki "dela čudeže". Glasom reklame povrne štiridesetdnevno česljanje s tem glavnikom lasem prvotno barvo. V reklamah so tudi trdili, da za uspeh jamčijo za vsoto nad \$100.000. Gospod je kupil glavnik in česljal dnevno večkrat in več kot štirideset dni — brez uspeha. Zaradi tega je tožil prodajalca, ki ga je sodišče obsodilo, da plača obljubljeno jamstvo.

ROMAN
RUSKEGA DEKLETA

FRANCOSKO SPISAL CLAUDE ANET

16

Ko je bilo polnoči, je vstala. Zaman jo je skušal pregovoriti, da bi šla skupaj k večerji.

"Moj zaljubljenec me čaka doma. Sinoči me je grajal. Bržkone je uganil, odkod sem prišla. Moja teta ga je slišala, nato je siel drugi prizor. Temu se moram izogniti. Doma hočem imeti mir."

Šla sta peš. Na duhovni način je govorila o gimnazijskem učnem načrtu in o deklinski vzgoji. Ko se je pri vratih poslavljala od nje, se je skoraj začudila, ko ji je rekel, da pride ponjo naslednjega dne ob isti uri. Brez ugovora je soglašala.

4.

Njuno življenje je prišlo v reden tir. Po dnevi se nista nikoli videla, ker Arijana je bila na vseučilišču, on pa je šel po svojih važnih poslih. Bil je pooblaščenec velike mednarodne petrolejske družbe z obširnimi delokrogom. Moral jo je zastopati zdaj v Ameriki, zdaj v Londonu, v Parizu in na Japonskem. Zdal je bil zapleten v težka pogajanja v Rusiji, ker se je družba nameravala zasidirati tudi v Kavkazu. Nekoč je obedel s svojo priznano prijateljico, baronico Kortingovo, najlepšo žensko v Moskvi. Ta je bila sila presenečena, ker se je tako malo menil zanjo. In tako si je moral napenjati misli, da bi našel primerne opravilce.

Toda sleherni večer ob poldevetih se je sestajal s svojo malo študentko v Sadovaji.

Ona je imela o vseh stvareh svoje trdne nazore, ki jih je odločno zagovarjala in proti katerim ni trpela ugovarjanja. Razvijala je načela korenitega materializma; po teh načelih je obsojala vsa čustva ter neusmiljeno zasmejevala sočutje in ljubezen. Včasih si je privoščil veselje, da ji je z eno edino besedo podrl zračne gradove njenih sestavov, ki jih je tako skrbno sezidala; navadno pa je pustil, da se je predala svoji bujni domišljiji. Tedaj je begala v svet svojih misli kakor omanjena. In vendar je moral znova obdnevovati njeno iskreno se, zdravo duhovnost v vseh strogah, kipečo bogastvo jasnih misli. Konstantin je poznal mnogo sveta. Bil je v Londonu, New Yorku, Rimu in Parizu. "Manjka ji samo nekoliko voljnosti," je pomislil, "tiste ljubkosti vedenja, ki se človek nauči samo v Evropi, če bi imela še način izraževanja tamošnje višje družbe, pa bi ta mala Rusinja v prav kratkem času in po primeru vpeljanju v vseh glavnih mestih znaglasno zavladala. Največji duhovi bi bili navdušeni zanjo."

Bila je dražestna tovarišica, da ji ni bilo primere. Podžigala mu je misli in njeni vedno novi načrti in ideje so ga držali v silni napetosti.

Čutil je v njej neizčrpno bogastvo ruske narave, ki rado daro razpisuje svojo kipečo samobitnost. Kaj takega zmora samo ruska narava. "Dekletu dostaje samo metodična urejenost misli, pa bi se povzpela na najvišjo stopnjo, morda pa bi še bolj potrebovala vodstva moškega, ki bi jo nadkriljeval. Toda tukajšnji moški niso, žal, dorasli taki nalogi." Tako je razmišljal o njej.

Vsak dan bolj nestrpno je Konstantin čakal ure, ko se snide z Arijano. Primerjal jo je z baronico Kortingovo, ki ga je očarala s svojo lepoto, ki je bila dobra pohlevna, skromna, toda vsled dolgotrajnega življenja v Evropi je bila prav tako nenaravna, kakor je bila družba na Francoskem in Angleškem. Ni ji imel ničesar očitati — razen nečesa, kar pa je bil največji nedostatek: z njo se je dolgočasilo.

Pri Arijani pa ni poznal dolgočasnja, v njeni bližini je sploh pozabil, kaj je to dolg čas; tako je bila raznolična, zabavna, vesela, zamišljena, polna protislovij v vsem bistvu, muhasta, trmasta, boječa, zaprta v svoje samoljubje kakor nezavzemljiva trdnjava.

Če je z njim opoldne obedovala, je bil presrčen, skupna večerja, kar pa je bilo bolj poredkoma, je bil zunaj pravi praznik. Dolga pot od Sadovje do hotela jima je bila

prekratka. Vedno sta postajala in se v noči dolgo razgovarjala še na pragu vrat.

Toda v njegovi sobi je bila Arijana vsa drugačna. Tedaj je videl pred seboj žensko, ki mu je ostala vselej tuja. Od dneva, ko je bila prvič njegova, je neprestano pričakoval, da se razvijejo med njima naravni odnosi, kakršni so običajni med ljubimcem in njegovo prijateljico. Zdal je polagoma spoznaval svojo znato. Misli je, da jo je premagal, toda vselej je bila njegova znana dvomljiva. Čutil je, da ni prav nič napredoval; njegova prijateljica ni bila nikdar resnično njegova, vse je bilo le kratkotrajna prevara. V resnici je bila nedosegljivo daleč in se mu je izmaknila, ko je mislil, da jo je obvladoval. Poljubljaj jo je, kar mu je pustila in kar ji je bilo bržkone všeč, toda nikoli ga ni podžigala z najmanjšo božajočo kretnjo.

Nekega dne je nekaj o tem omenil. Odgovor, ki ga je prejel, je učinkoval kakor mazel vodni curek:

"To naj vas nikar ne vznemirja, jaz sem vedno taka."

"Prekleta vzgoja," je pomislil Konstantin, "kakšni tepel so bili oni, ki jih je poznala pred menoj?"

Vsako novo srečanje je bila obnovitev boja, v katerem sta se merila niska oglejivost in ženska hladnost. Najbolj pa je Konstantina mešal občutek, da je ta hladnost prisiljena in preračunana in ki jo je umetno izzvala krepka volja. Ni mu bilo treba siliti Arijane, naj gre z njim, prišla je iz svoje volje, toda ko je bila tam, je tako rekoč odnevenela.

Zunaj sta govorila kakor dva dobra prijatelja, v salonu pa mu je bila vedno in vselej sovražnica, ki jo je moral vsakikrat nanovo premagati, in vendar ni nikoli priznala, da je premagana.

"Kaj vam je neki danes? Zdite se mi nekam slabe volje. Vendar nisem — jaz temu krivam..." je rekla Arijana nekega večera.

"Ne, drago dekle, prav zares ne. Dražestna si kakor vedno." Zdal jo je namreč tikal, medtem ko ga je ona še vedno vikala.

Medpotoma sta živahno razpravljala o nekem filozofskem vprašanju. Oba sta trdovratno, skoraj razdraženo zagovarjala svoje stališče. Končno se je Konstantin glasno zasmejal.

"Ali sva smešna, da iščeva že v takih pogovorih vzrok najinim prepričim?" In poljubil je Arijano, ki se je še branila.

Naslednjega dne so se sovražnosti znova začele. Konstantina je zelo mikalo zvedeti, zakaj si je Arijana baš njega izbrala, ko je imela vendar toliko izbire. Ni si domisljal, da je neprekosljiv in Arijana ga ni niti ljubila.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem
leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

VSE SE PREBOLI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

26

(Nadaljevanje.)

— Slika je dobro zadeta. Kako lepa je vezava in tudi tisk zelo čeden. Lahko je vesel, da ima takega založnika. Uli ima vedno srečo. Kar je hotel, kar si je požel, je dosegel.

Brat je tudi posvetil Margareti. "Ljubezniva pomočnica!"

Z velikim začudenjem pogleda Margareti, ki je zardeala.

— Ulihi ni imel mnogo časa in tako sem jaz na prošnjo njegove matere pisala na stroj, kar mi je narekoval.

— In o tem nisem ničesar izvedel.

Margareta je čutila očitane v Joškovih besedah. Takoj se prične zagovarjati.

— Ulihu sem morala obljubiti, da ne bom nikomur ničesar povedala o njegove delu, tudi vam ne.

— Tako! Potem niti knjige ne smem brati.

— Seveda; zato sem vam jo prinesla. Tudi vi boste dobili eno knjigo, mi je pisal baron Kamnikar. Ali mi ne vrjamate? Berite sami. Prosim, en trenutek.

Margareta gre po pismo, katero je vsakdo mogel brati — žalibog.

Naglo prebere Joško kratko pismo in ga z vidnim zadovoljstvom ga vrne Margareti.

— Veseli me, gospica Greta. In: kakšna je vaša sodbja? Zelo sem radoveden. Novele imajo vedno neko posebnost.

— Ne upam se povedati svoje sodbje, dokler knjige nisem prebrala. Pri narekovanju in pisanju pa si človek ne zapomni pomena vsega, ako noče delati napak. — pravi izogibno. — Pozneje se bova razgovarjala o knjigi.

— Pozneje? O, Greta, kdaj? — Joško jo prime za obe roki. — Odkar sem tukaj, še nisem imel nobene priložnosti govoriti z vami.

— Saj sva se vendar videla vsak dan, gospod Ahčin, — odvrne Margareti, ki je iz njegovih ust zopet videla očitane.

— Da, Greta; toda kaj je to? Izogibljete se me, da, da! Ali mislite, da ne čutim? Nekaj tujega je stopilo med naju — pravi žalostno. — Drugačnja ste postala.

Margareta se skuša smejati.

— Kaj si domišljujete, gospod Ahčin; saj sem vendar, kot sem bila. Saj poznate mojo mater in teto Amando. Toliko je nerazveseljevega. Najrajši bi šla od hiše v kako drugo mesto.

— Ne, Greta, tega ne smete! — ji brani.

— Enkrat se mora vendar le zgoditi. Dolgo časa ne bom več prenašala vsakdanjega zmerjanja.

— Tega vam tudi ni treba, Greta. Ali imate še kaj potrpljenja do spomladi? Saj veste —

Z največjo ljubeznostjo ji govori in medtem zopet išče njene roke.

Neizmerno jo je mučilo njeno obnašanje proti njej in kar vesela je bila, ko pozvoni hišni zvonec. Nič več ni mogla biti v Joškovi bližini in poslušati njegovih besed.

Zvečer je brala Ulihuvo knjigo z žarečimi očmi in ognjenimi listi.

O, kako jasno ji pride v spomin oni bolešno sladki čas, ko je delala zanj.

Sama sebe je videla sedeti v njegovi sobi pri pisalnem stroju; slišala je njegove priljubljene besede čutila je njegove vroče poljube. Solze ji zatemne pogled. Spomin jo je prevzel. Obraz položi na roko in se bridko razjoka.

11.

Naslednjega dne že pride Ulihu zavitek za Joška, ki ga je sprejel z velikim veseljem.

Dragi Joško:

Ker poznaj mojo lenobo v pisanju, prosim, bodi zadovoljen s tem kratkim pozdravom. Upam da se zaradi tega ne boš hudoval na mene in to tem manj, ako Ti rečem, da sem sedaj zopet zaposlen z drugim novim delom.

Priloženo knjigo sprejmi v znak mojega prijateljstva. Gospica Homičeva, katero prosim, pozdravi, Ti je že gotovo o tem povedala.

S prijaznimi pozdravi
Tvoj stari

U. K.

Pismo izroči Margareti, da ga prebere.

— Pisal mu bom, da ste o vsem tem molčali in da me je s svojo knjigo v resnici razveselil. — pravi z veseljem nasmehom.

— Kako dobro ima vse Uli, — govori Joško dalje. — S svojim pisanjem more živeti. Čudim se, kako ga je kar naenkrat tako prijelo. Drugače je napravil navadno velik presledek. Zdaj pa bom naglo prebral knjigo, da se bova mogla kmalu o tem razgovarjati.

Joško je imel tako željo prebrati knjigo svojega prijatelja, da je druga zelo važna opravila opustil.

"Ljudje v polmraku".

To so bili zares ljudje v polmraku, kakor jih je popisaval Uli, ker so se tako udajali pretiranim čustvom. Nič v njih ni bilo žustnega, čistega, kar je Joško smatral za tako potrebno.

Mnogokrat je med branjem migal z glavo. S tem, kar je pisal njegov prijatelj, ni bil zadovoljen. Želel si je, da bi prišel in mu povedal svoje mnenje in se z njim, kot že mnogokrat prej, pogovarjati.

Ulihi je imel posebno navado, da je kaj zmedenega pokazal kot resnično, da je manj izkušene ljudi njegov upliv pogosto zapeljal.

In ko Joško bere dalje, opazi, da je nekaj odstavkov popolnoma podobnih odstavkom njegovega dela. Dvakrat je prebral ono mesto in se je prepričal, da je Ulihi posnemal njega.

— Tako tedaj izgleda, Joško, kadar si tiskan, — pravi Joško sam sebi očitajoč. — Naj bo, Ulihi; saj še nikdar nisi doživel solnčnega vzhoda, ker predolgo spiš.

Pri nadaljnjem branju je opazil, da je še več stavkov vzel iz njegove knjige, zlasti pri opisu pokrajine. Joško kaj takega ne bi napravil. Preveč je bil ponosen, da bi se hotel lepšati s tujim perjem.

Pozno ponoči gre v posteljo, toda dolgo mu ne pride spance, ki je bil sicer vedno zvest tovariš.

Mislil je na Uliha, ki ga je sedaj spoznal s popolnoma druge strani. Velikomestno življenje je zelo premenilo Ulihuvo značaj. Vendar pa je še v prijatelju videl svojega tovariša iz otroških let.

Zdelo se mu je, kot da se je z Ulihom izgubilo nekaj lepega. Joško pa je bil preplemenit, da bi bil v svojem pismu omenil, da si je Ulihi iz njegove knjige kaj izposodil. Pisal pa mu je dolgo

pismo in je tudi povedal, kaj mu ni po volji. Njegovo pismo je bila natančna kritika novele.

Pismo ponudi Margareti, da ga prebere. Sama je bila istega mnenja in se prepričala, koliko ima skupnega z Joškom.

Tudi Margareti je že napisala Ulihu pismo, toda odposlala ga še ni. Ali jo je bilo sram, da bi mu preveč zaupala svoja srčna čustva?

(Dalje prihodnjič.)

"Ne Rabim Vas Več!"

Pravi foreman, če ne morete več tako delati kakor ostali.

Ne dajte mu prilike, da bi to rekel vam. Bodite sposobni. Vsak večer rabite slavni, stari

Varstvena **PAIN-EXPELLER** Znamka
Reg. U. S. Pat. Off.

Masirajte svoje mišice z njim. Namažite se po prsih in preprečite prehlad. Zaščitite svoje delo z zaščito svojega zdravja.

PAIN-EXPELLER vam bo pomagal.
35c in 70c

Naprodaj vsepovsod
* Pristni ima SIDRO varstveno znamko.

IZ ŽIVLJENJA MIKADA, JAPONSKEGA CESARJA

Dogodki na Daljnem vzhodu so obudili splošno zanimanje za Japonsko in njenega glavarja. Cesar Hirohito je zasedel prestol na temelju dedne pravice in ni vezan na nobena določila japonske zastave.

Ne smemo ga niti smatrati za neomejenega vladarja po božji milosti, ker ga smatra ljudstvo za boga, pravnuka boga Kamija in solnčne boginje, ki pričinja japonsko pravilno najstarejšo zgodovino kot prva vladarja. Po ljudih vstvarjene postavke nimajo nobene pomena za cesarja, ki sam pomeni vtelesen zakon. Ustava, ki jo je Japonski naklonil leta 1888 cesar Meiji, je bila njegovo pristojevo darilo. Nič ne zahteval reform, in nobena revolucija ni ogrožala prestola. Japonski parlament ima dve zbornici. Ljudska zbornica je vezana na volitve, a vsi člani gosposke zbornice so imenovani po cesarju. Ministrski svet odgovarja samo cesarju. Mikado Hirohito je zdaj 30 let star. Znani admiral Togo kot strogi vzgojitelj ga je zelo zgodaj navadil vzornega reda in zmernosti. Cesar vstane ob 6 zjutraj in dve uri dnevno moli. Kot mladenič se je zanimal za kitarjsko staroslovstvo, jahanje, telovadbo, fotografijo, sabljanje. Tudi zdaj so se stvari njegovo edino razvedrilo.

Z 20 leti je naredil sedanji cesar kot prvi izmed japonskih princev potovanje okoli sveta. Na splošno začudenje je v Londonu sklenil prisrčno prijateljstvo z angleškim prestolonaslednikom. Pod njegovim vplivom je zelo poenostavil po povratku na Japonsko lastno osebno življenje. Cesarjev edini brat, princ Čičibu, je bil še odločnejši; namesto princeze je oženil navadno zemljanko, hčerko japonskega poslanika v Londonu. S tem je izval po ljudskih razorih srd bogov. Oba brata imata samo hčerke. Prastara cesarska hiša še vedno nima nobenega prestolonaslednika, kar zelo razburja javno mnenje.

Tudi sedanji cesar se je moral pokoriti svetim izročilom, čim je zasedel prestol. Ljudstvo ga nikoli ne vidi. Še ministri nimajo pravice cesarja nagovarjati pri vladnih sestankih. — "Vladajoče božanstvo", kakor imenujejo Japonci cesarja, je obsojeno na žalosten doživljenjski zapor. Ko se ob 6 zbudi in opravi predpisano obredno umivanje oz. molitev, obvesti o tem cesarico ter z njo vred gre v domače svetlišče. Po ponovni molitvi odhaja k zajtrku in več určita domače in tuje dnevnike. Če naleti na neumljiv izraz ali neznan dogodek, pokliče takoj v Evropi izobraženega dnevnega poročevalca, ki mora takoj vse pojasniti. Nevednost bi ga stala službo. Večino časa dneva namenja Mikado citanju zgodovinskih del ali naravoslovju. Ima lasten mali laboratorij, kjer raziskuje različne zemljepisne pojave, živalstvo in rastlinstvo. Proti večeru prinašajo ministri kupe aktov. Mikado jih podpiše, ne da bi se zanimal za vsebino, ker popolnoma zaupa svojim državnikom. Nato gre spat. Prihodnji dan se zopet ponavlja isto. Samo svečani obredi in pregledi vojske prekinjajo včasih to enolično življenje, a to se dogaja samo kakih desetkrat letno. Noben evropski vladar najbrž ne bi zavidal Mikada kljub njegovi neomejeni oblasti.

DAVKI NEKDAJ

Proti davkom so se pritoževali ljudje že v starodavnih časih. Ob času Mojzesa so morali Hebrejci plačevati letni davek, ki so ga pobirali leviti, v obliki ene desetine vseh pridelkov. Pod faraoni je moral vsak njihov podložnik letno izročiti faraonu eno petino letine. V Atenah so imeli že neke vrste pro-

gresivnih davkov na dohodnino in še posebne davke na dohodke rudnikov ter carine. V začetku so jih pobirali zelo neredno pač po potrebi. Bili so celo časi, ko so bili Rimljani popolnoma oproščeni davkov, ko so premagali Grke in dobili iz Aten obilo zlata. V srednjem veku so pobirali posebne davke za križarske vojske in posamezni vladarji za roparske pohode. Vsakomur je bilo obljubljeno, da bo ta davek dobil povrnjen po uspešno končani vojni. Ker je bilo davkov vedno več, so se zelo pogosto ljudje uprili in marsikateri vitez je bil ubit od svojih podložnikov.

RAZVOJ POŠTE

Že izza najstarejših časov poznamo pošto. Najprej, ko še niso znali pisati, so prenašali sli le ustna sporočila. Pozneje so nosili pisma brzi sli na konjih ali pa tudi peš, časih z veliko hitrostjo. K letem bi lahko pristeli grškega vojaka iz Maratona, ki je pretekel 42 km dolgo progo zato, da je oznanil Miltijadovo zmago nad Peržani, nato se je pa zaradi napora mrtev zgrudil na tla.

Pri Peržanih, ki so bili takrat zelo civilizirani, je ustanovil Cir prvo znano hitro pošto. Na vsakih toliko in toliko kilometrov je postavil konjske hleve, kjer so dobili poštni sli spočite konje. To je bil že velik napredek.

Istega sredstva so se posluževali tudi Rimljani. Take pošte so imeli v naših krajih in znano je, da so Cezarjevi sli prišli iz Anglije v Rim v manj ko štirih tednih, kar je za tiste čase prav neverjetna hitrost.

V poznejši dobi je Karel Veliki ustanovil pošte za nekatere svoje pokrajine. Iz 12. stoletja je pa znano, da so imeli dijaki, ki so študirali na pariški univerzi, posebno pošto, da so lahko pisali domov, a se je drugi ljudje niso smeli posluževati.

Prvo pošto v vsej državi je uvedel francoski kralj Ludvik XI. V spomin na to ustanovo so izdali zlato ploščico, ki ima na prvi strani kraljevo sliko, na drugi pa dva sla na konjih; nosi zanimiv napis: "Oni, ki gredo hitreje kakor ptice in veter".

Za časa francoskega kralja Henrika IV., ko so se pobirali pristojbino za poštne pošiljke, so redno službo razširili tudi preko mej drave — tri dni je potreboval poštni sel iz Pariza v London.

Ves ta čas so plačevali pristojbino, ki je bila precej visoka, kar poštarjem v roke, dokler ni v sredini prejšnjega stoletja Anglež Sir Bowland Hill izumil znamke.

Pisemska znamka sama je že prinesla velikanski prevrat v poštnem prometu, še bolj pa podobna prometna sredstva, posebno parni stroj. Precej časa je bilo treba, da so uvedli redni prenos pošte s pariki, v njanovejšem času imamo pa še zračno pošto, ki silon velikega pomena za oddaljene kraje.

Po H. Roynetnu Rr.

SHIPPING NEWS

11. februarja: Deutschland, Hamburg, Cherbourg, Europa, Cherbourg, Bremen

15. februarja: Berengaria, Cherbourg

17. februarja: Ile de France, Havre

18. februarja: New York, Hamburg, Cherbourg

19. februarja: Saturnia, Lubrovnik, Trst

20. februarja: Bremen, Cherbourg, Bremen

25. februarja: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg; New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

26. februarja: Mauretania, Cherbourg

27. februarja: Europa, Cherbourg, Bremen

3. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

4. marca: Ile de France, Havre; Berengaria, Cherbourg

9. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen

10. marca: Deutschland, Hamburg, Cherbourg

11. marca: Majestic, Cherbourg

14. marca: Augustus, Lubrovnik in Trst

17. marca: New York, Hamburg, Cherbourg; Europa, Cherbourg, Bremen

18. marca: Olympic, Cherbourg

22. marca: Ile de France, Havre

23. marca: Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

24. marca: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

25. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen

28. marca: Mauretania, Cherbourg

29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

31. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

2. aprila: Milwaukee, Hamburg, Cherbourg; Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam; Europa, Cherbourg, Bremen
6. aprila: Aquitania, Cherbourg
7. aprila: Deutschland, Hamburg, Cherbourg
8. aprila: Ile de France, Havre
9. aprila: Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
13. aprila: Bremen, Cherbourg, Bremen
14. aprila: New York, Hamburg, Cherbourg
15. aprila: Mauretania, Cherbourg
20. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen
21. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
22. aprila: France, Havre
23. aprila: Cleveland, Hamburg, Cherbourg; Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
27. aprila: Aquitania, Cherbourg
28. aprila: Hamburg, Hamburg, Cherbourg
29. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen
30. aprila: Ile de France, Havre; Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadevni, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Koledar

za l. 1932...

VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev — Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali.

Cena 50c

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Vsakovrstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.
Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN